

ชื่อเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการโซ่อุปทานกับระดับคุณภาพสินค้าของกลุ่ม
ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัด
มหาสารคาม

ผู้วิจัย นายรัตพล วงษ์ซิ้ม ปริญา บธ.ม.

กรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.วงศ์พัฒนา ศรีประเสริฐ ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุวกิจ ศรีปัดดา กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร กรรมการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2553

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการโซ่อุปทานของกลุ่มผลิตภัณฑ์
ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในจังหวัดมหาสารคาม และศึกษาระดับ
คุณภาพของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในจังหวัด
มหาสารคาม ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการโซ่อุปทานกับคุณภาพสินค้าของ
กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในจังหวัดมหาสารคาม โดย
ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้า
และเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 310 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น
แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และ สถิติทดสอบความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้ประกอบการธุรกิจของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่อง
แต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคามที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง
36 – 40 ปี มีสถานภาพสมรส มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งงานปัจจุบันใน
กลุ่มผลิตภัณฑ์และชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในตำแหน่งสมาชิก โดยส่วนมากมี
ประสบการณ์การทำงานในกลุ่มผลิตภัณฑ์และชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายเป็น
ระยะเวลา 5 – 10 ปี และจะมีระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งในกลุ่มผลิตภัณฑ์และชุมชนประเภทผ้า
และเครื่องแต่งกายเป็นเวลา 1 – 5 ปี

2. กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคามจากข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นประเภทของผลิตภัณฑ์ผ้าและเครื่องแต่งกายที่จัดจำหน่ายส่วนมากคือ ผลิตภัณฑ์ประเภทเสื้อผ้า มีอายุการดำเนินงานของกลุ่มผลิตภัณฑ์และชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายเป็นระยะเวลาระหว่าง 5 – 10 ปี มีจำนวนสมาชิกของกลุ่ม ณ ปัจจุบันในกลุ่มผลิตภัณฑ์และชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายจำนวน 21 – 25 คน มีจำนวนทุนปัจจุบันของกลุ่มผลิตภัณฑ์และชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย 10,000 – 50,000 บาท มีระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการยอมรับในระดับระดับ 2 ดาว มากที่สุด และรายได้ของกลุ่มผลิตภัณฑ์และชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายต่อเดือน อยู่ที่ระดับ 20,001 – 30,000 บาท/เดือน

3. ผู้ประกอบการธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม มีความคิดเห็น โดยรวมเกี่ยวกับการจัดการ ใ้ผู้ประกอบการของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายในระดับมาก โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ด้านการให้บริการลูกค้า ด้านความร่วมมือกับผู้ผลิตวัตถุดิบ ด้านการจัดหาวัตถุดิบ ด้านการจัดการกระบวนการขนส่ง ด้านการจัดการสินค้าคงคลัง และด้านการแบ่งปันข่าวสาร ตามลำดับ

4. ผู้ประกอบการธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม มีความคิดเห็น โดยรวมเกี่ยวกับระดับคุณภาพสินค้าของกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับความสำคัญจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ด้านการผลิต ด้านความเข้มแข็งของผลิตภัณฑ์ ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และด้านการตลาด ตามลำดับ

5. การจัดการ ใ้ผู้ประกอบการธุรกิจกลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ในจังหวัดมหาสารคาม มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพสินค้าของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย โดยพบว่า การจัดการ ใ้ผู้ประกอบการในด้านความร่วมมือกับผู้ผลิตวัตถุดิบ ด้านการจัดหาวัตถุดิบ ด้านการจัดการสินค้าคงคลัง ด้านการจัดการกระบวนการขนส่ง ด้านการแบ่งปันสารสนเทศ และด้านการให้บริการลูกค้า มีความสัมพันธ์กับระดับคุณภาพสินค้าของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ที่ระดับทางสถิติ .05

Title: The relationships among the supply chain management with the product quality level in textiles and clothing industry for One Tambol One Products (OTOP) in Mahasarakham province.

Author: Mr. Rattapol Wongsim Degree : M.BA.
Advisor: Associate Professor Dr. WongPuttana SriPraSeart Chairperson
 Associate Professor Dr.Suwakit Sripudtha Committee
 Assistant Professor Dr.Saowwalak Kosolkittiaumporn Committee

Rajabhat Mahasarakham University 2009

ABSTRACT

The study was aimed at studying the supply chain management used in textiles and clothing community in One Tambol One Products (OTOP) in Mahasarakham Province. Particularly, the study looked at the relationships among the supply chain management with the product quality level of One Tambol One Products by sampling 310 representatives of ownership of textiles and clothing community in OTOP's Mahasarakham. In order to achieve the research objectives, this research used statistical surveys to collect quantitative information such as mean, standard deviation (SD), and Pearson's correlation, main effects and interactions from the questionnaires.

The results of the empirical research show that:

1. The interviewees of OTOP's textiles and clothing community in Mahasarakham province have been surveyed were female which age around 36 – 40 years old, married and graduated bachelor degree. Most of them have garments and textiles business for 5 – 10 years.

2. Clothes and apparels are the main business which has high growth selling which have been established for 5 – 10 years with 21 – 25 members. The capital of OTOP's garments and textiles association is approximately 10,000 – 50,000 Baht with 2 starts rating of OTOP quality as maximum.

The income turnover per month is around 20,001 – 30,000 Baht.

3. The owners of OTOP's garments and textiles community in Mahasarakam province have the same idea about supply chain management of community for high level rating by arranging level of importance from highest to lowest which related to customer service, supplier cooperation, sourcing materials, product delivery, warehousing and information communication and technology.

4. OTOP's garments and textiles community in Mahasarakam province have ideas about quality of products in high level rating by arranging the importance from high to low which focus on production, strength of products, product development and marketing.

5. Supply chain for OTOP's garments and textiles community in Mahasarakam province is important by focusing supplier cooperation, sourcing materials, warehousing, product delivery, information communication and technology, and customer service. These have interrelationship to the level of product quality at 0.5 of OTOP's garments and textiles.